

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P., a.s.**, K.T., zast. JUDr. L.J., advokátkou so sídlom A.K. proti žalovanému: **R.Ž.B.**, zast. Mgr. V.S., advokátkou so sídlom Z.B., **o návrhu na obnovu konania a odklade vykonateľnosti rozhodnutia**, na odvolanie žalovaného - navrhovateľa obnovy konania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2008, č. k. 24 Cb 3/08-23, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2008, č. k. 24 Cb 3/08-23 sa **zrušuje** a vec sa vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. októbra 2008, č. k. 24 Cb 3/08-23 návrh žalovaného na obnovu konania zo 17. marca 2008 zamietol a rovnako zamietol návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozhodnutia zo 17. marca 2008. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 49 Cb 2/2000-66 z 13. februára 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. marca 2006, bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 230 000 Sk istiny spolu so 17,6% úrokom od 1. januára 1998 do zaplatenia a trovy konania - 49 200 Sk titulom náhrady súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia v sume 33 970 Sk.

Žalovaný podal na súde prvého stupňa 17. marca 2008 návrh na obnovu konania, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49 Cb 2/2000 z dôvodu, že ako žalovaný v pôvodnom konaní označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, tieto neboli vykonané

z dôvodu prekážky objektívneho charakteru (akou nespochyby je neznámy pobyt svedka), resp. sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť (predložiť) v pôvodnom konaní a v súčasnosti v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p. možno vykonať dôkazy, ktoré nemohli byť vykonané v pôvodnom konaní, resp. ktoré nemohli byť použité v pôvodnom konaní a ktoré sú spôsobilé privodiť pre žalovaného - navrhovateľa obnovy konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Zároveň navrhol v zmysle ust. § 223 O.s.p., aby súd vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2006, sp. zn. 49 Cb 2/2000-66 odložil.

Žalovaný súčasne navrhol, aby súd po opätovnom prejednaní veci žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na znášanie trov konania.

Súd prvého stupňa zistil, že súd o žalobe žalobcu na zaplatenie 1 230 000 Sk s prísl. rozhodol rozsudkom, č. k. 49 Cb 2/2000-66 dňa 13. februára 2006, na ktorom bola vyznačená právoplatnosť s dátumom 28. marca 2006 a vykonateľnosť s dátumom 31. marca 2006.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol doručovaný žalovanému 17. mája 2006. Rozsudok bol uložený na pošte 9. marca 2006, za doručení sa pokladal tretím dňom po jeho uložení na pošte (§ 47 ods. 2 a § 158 ods. 2 O.s.p.), kedy mu začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania.

Súd prvého stupňa posúdil prípustnosť obnovy a zistil, že v danom prípade nie je obnova prípustná. Žalovaný podal návrh na obnovu konania 17. marca 2008, pričom napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 28. marca 2006.

Žalovaný nepreukázal, ani že 3 mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná. Súdu predložený dôkaz o doručení upovedomenia o začatí exekúcie 9. februára 2007 nasvedčuje, že návrh na obnovu konania zo 17. marca 2007 nebol podaný včas.

Prvostupňový súd preto dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1, 2 O.s.p., a preto návrh na obnovu konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel, prípadne, aby uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Odvolateľ nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že návrh na obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok môže smerovať iba proti právoplatnému rozsudku, pričom žalovaný mohol dosiahnuť zmenu alebo zrušenie ešte neprávoplatného rozsudku prvostupňového súdu riadnym opravným prostriedkom - odvolaním.

Odvolaateľ má za to, že v zmysle ust. § 229 písm. b) O.s.p. obnova konania nie je prípustná proti rozsudkom, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak, t. j. bez toho, že by museli byť splnené podmienky obnovy konania podľa § 228 O.s.p., napr. podľa ust. § 190 O.s.p. (zbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony).

Zrušenie alebo zmenu právoplatného rozsudku v danej veci nie je možné dosiahnuť inak, ako návrhom na obnovu konania.

Upovedomenie o začatí exekúcie z 9. februára 2007 nemá so samotným rozhodnutím vo veci obnovy konania žiadnu podstatnú súvislosť.

Žalovaný jasne označil a súdu i predložil ako dôkaz písomné vyjadrenie R.M. zo dňa 28. januára 2008 a navrhol vypočuť ako svedka p. T.H..

Prvostupňový súd sa s týmito dôkazmi nijako nevysporiadal.

Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného - odvolateľa je treba vyhovieť.

Prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal prípustnosť obnovy konania v zmysle ust. § 228 ods. 1 O.s.p., keďže obnova konania je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 228 ods. 1 O.s.p. Týmito dôvodmi je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol účastník použiť v pôvodnom konaní, a to za predpokladu, že môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu.

Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci, stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môže pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa sa pri vyhodnotení prípustnosti obnovy konania tými zásadami neriadil, tieto taxatívne uvedené dôvody v ust. § 228 ods. 1 O.s.p. neskúmal, a preto ich ani nevyhodnotil.

Nesprávne dospel k záveru, že žalovaný nevyužil riadny opravný prostriedok - odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa z 13. februára 2006, č. k. 49 Cb 2/2000-66 a poukázal preto na neprípustnosť obnovy konania podľa ust. § 229 písm. b) O.s.p.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu.

Okruh rozhodnutí, ktoré sú spôsobilým predmetom obnovy konania, stanovuje zákon.

Práve v ust. § 229 písm. a) a b) sú stanovené tri rozsudky, proti ktorým obnova nie je prípustná: - ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je; b - ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak - napr. rozsudok o vyhlásení za mŕtveho, atď.

V predmetnej veci však návrh na obnovu konania nesmeroval proti rozsudkom uvedeným v ust. § 229 O.s.p.

Prvostupňový súd taktiež nesprávne konštatoval, že návrh na obnovu konania bol žalovaným podaný po zákonom stanovenej lehote.

Lehota na podanie návrhu na obnovu konania je stanovená v ust. § 230 ods. 1, 2 O.s.p.

Vo vyššie uvedenom ust. § 230 ods. 1, 2 O.s.p. je stanovená objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania, ktorá je 3 roky od právoplatnosti rozsudku a subjektívna lehota je časovo obmedzená na 3 mesiace od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2006, č. k. 49 Cb 2/2000-66, ako uvádza prvostupňový súd, sa stal právoplatným 28. marca 2006 a vykonateľným 31. marca 2006.

Objektívna lehota - 3 roky začala bežať 28. marca 2006 a skončila 28. marca 2009. Žalovaný podal návrh na obnovu konania 17. marca 2008, teda v lehote.

Subjektívna lehota - 3 mesiace začala žalovanému plynúť dňom 28. januára 2008, kedy svedok R. podpísal „Čestné vyhlásenie“ a táto lehota žalovanému uplynula 28. apríla 2008.

Keďže žalovaný podal návrh na obnovu konania 17. marca 2008, jeho návrh bol podaný včas, t. j. v stanovenej subjektívnej lehote 3 mesiacov.

Odvolačný súd považuje názor prvostupňového súdu, že subjektívna lehota žalovanému začala plynúť dorúčením upovedomenia o začatí exekúcie, t. j. 9. februára 2007, za nesprávny, upovedomenie o začatí exekúcie nie je tou skutočnosťou - dôkazom, pre ktorý žalovaný navrhol obnovu konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazujúc na vyššie uvedené preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 O.s.p.).

Bude preto úlohou prvostupňového súdu prípustnosť obnovy konania skúmať v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p., t. j. existenciu skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol žalovaný použiť v pôvodnom konaní - čestné vyhlásenie

bývalého štatutárneho zástupcu P., a.s., V. a následne znova o návrhu žalovaného rozhodnúť, a to i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.